

Ти знаешъ какъ въ горещинитѣ
 Желасемъ дъждъ,
 За туй, мамзель, я помрачи очитѣ
 Поне веднъжъ!

Да бликне хладъ, ей тъй нѣ, за промѣна
 Отъ тѣзъ очи!
 Омръзна ми да си все тъй засмѣна!
 Я поплачи!

С. С. I of 35, 172.

✓ Че това ли?

Даде своята тетрадка
 И прошепна ми ти сладко:
 „Напиши ми, драги, нѣщо!“
 И съ желание горещо
 Тебъ заехъ се да възпѣя;
 Че си красна като фея,
 Че въ свѣта си нѣщо рѣдко —
 Като захаръ, о съсѣдко,
 Че коса ти руса има
 Цвѣта хубавъ на зехтина,
 Твойтъ жбѣ — два наниза
 Че сж бѣли катъ ориза.
 Ти въ тетрадката надникна
 И съсь смѣхъ се менъ провикна:
 „Че това ли е остало? —
 Ний сме въ кжщи съ огледало
 И когато пожелае
 Азъ каква съмъ ще узная!“

51 of 23, 304, 16.